

TAK PREDSA JE KRISTUS KRÁĽ?

Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot a hovorili: „Zachráň sa, ak si židovský kráľ!“ Nad ním bol nápis: „Toto je židovský kráľ.“ Viď Lk 23,35-43 (E-vanjelium on-life)

„Zachráň sa, ak si židovský kráľ!“ Posmešné výkriky adresované Ježišovi na kríži sú drsným, ale pravdivým vyjadrením skúsenosti, ktorú má židovský národ so svojimi kráľmi, či vôbec, skúsenosti, ktorú má celé ľudské pokolenie s tými, ktorí mu vládnu.

Naozaj, v prípade väčšiny kráľov, ktorí vládli vyvolenému národu po Dávidovi a Šalamúnovi, sa uskutočnilo to, pred čím varoval Samuel, keď si národ žiadal kráľa: „Toto bude právo kráľa, ktorý bude nad vami panovať: vašich synov vezme a postaví ich k svojim vozom a k svojim koňom a budú bežať pred jeho vozom. Vezme ich, aby [...] orali jeho oráčinu a žali jeho žeň, aby zhotovovali jeho vojnový výstroj a výstroj jeho vozov. Vezme vaše dcéry, aby pripravovali oleje, aby varili a piekli. Zoberie vaše najlepšie polia, vinohrady a olivy a dá ich svojim sluhom. Z vášho zrna a vašich viníc vezme desiatky a dá ich svojim komorníkom a svojim sluhom. Zoberie vašich sluhov, vaše slúžky, najlepšiu vašu mládež a vaše osly a použije ich na svoje práce. Z vašich stád vezme desiatok a vy sami mu budete sluhami.“ (viď 1 Sam 8,11-17).

Skutočne, o väčšine kráľov v dejinách vyvoleného národa je napísané, že „robili, čo sa nepáčilo Pánovi“ (viď napr. 1 Kr 15,26.34; 16,19; 16,25; 16,30; 21,20; 22,53; 2 Kr 3,2; 2 Kr 8,18; 2 Kr 8,27 atď.). Ani u prorokov nechýbajú kritické vyjadrenia na adresu tých, ktorí vládnu národu (viď napr. Iz 3,12b-15; Mich 3,1-4; Ez 34). Židovskí králi, kniežatá Izraelovho domu (Mich 3,1) sa vo väčšine prípadov zamerali iba na to, aby čo najlepšie zabezpečili svoje bohatstvo, moc a prestíž. Ich cieľom bolo zachrániť sami seba. Pastieri Izraela pásli seba, a nie ľud, ktorý im bol zverený (viď Ez 34,2). Skutočné dobro národa im bolo ukradnuté. Výkriky vojakov pod krížom sú teda úplne logické. Ak je ten muž na kríži naozaj židovský kráľ, alebo ak je vôbec nejaký kráľ, mal by jednat' tak, ako jedná väčšina ľudských kráľov, a zachraňovať sám seba.

Dávidov potomok na kríži však zakladá kráľovskú dynastiu úplne iného druhu... On jediný je spravodlivý a ponížený kráľ, ktorý prináša spásu, (viď Zach 9,9). On jediný je ten pastier, ktorý nepasie seba, ale zverené stádo. Vyhľadáva stratených, zavracia odhnaných, obväzuje poranených a posilňuje nemocných (viď Ez 34,16).

Noc kostolov

27. mája 2011 v kostoloch na území Trnavskej arcidiecézy sa bude konať podujatie nazvané Noc kostolov.

Táto myšlienka na Slovensko prenikla z Rakúska a z Českej republiky. „Jedným z našich úmyslov je snaha otvoriť kostoly a ukázať krásu chrámov, ktoré sú dôležité nielen na sakrálnnej úrovni, ale aj na historicko-kultúrnej úrovni. Chrámy sú zásadným priestorom života spoločenstva,“ vysvetlil zámery trnavský arcibiskup Róbert Bezák na úvodnom stretnutí koordinátorov.

Noc kostolov je určená všetkým, ktorí prejavia záujem navštíviť sprístupnené kostoly.

Organizačne zabezpečujú program dekanátni koordinátori, v spolupráci s farskými koordinátormi a spoločenstvami. Po skúsenostiach v Rakúsku a Česku, kde sa toto podujatie osvedčilo, môžeme očakávať počas Noci kostolov rôzne prehliadky, výstavy, koncerty, či sprístupnenie iných bežne neprístupných sakrálnych miest. V neposlednom rade je možné takýmto spôsobom vytvoriť ekumenický priestor na stretnutie.

Program bude spresnený a budeme vás o ňom priebežne informovať.

red

www.paulinky.cz

Keď sa blížia Vianoce,

tak im spravidla predchádza Advent ako prípravne obdobie, ktoré je predzvestou Vianoc. Advent je súčasťou našej viery našej liturgie, slávenia, ale aj prežívania. Ide o dve odlišné obdobia z hľadiska obsahu aj zážitku.

Vianoce a vianočné obdobie začína na slávnosť Narodenia Pána, 25. decembra, resp. jej slávením v podvečer 24. decembra (od prvých vešpier), čiže na Štedrý deň. Končí sa nedeľou krstu Krista Pána. Vianočný stromček a betlehem sú symboly patriace do tohto liturgického obdobia, ktorého farba je biela, farba radosti, slávenia.

Advent je prípravným obdobím na slávenie Narodenia Pána a na jeho druhý príchod (na konci nášho života alebo na konci sveta). Advent je popri radostnom očakávaní a nádeji i obdobím vážneho zamyslenia sa nad svojim životom. Liturgická farba je fialová, farba pokánia. Symbolom adventu je adventný veniec. Veniec, kruh, symbolizuje večnosť. Štyri sviečky predstavujú štyri adventné nedele. Pribúdajúce svetlo na adventnom vencí nám približuje deň Ježišovho príchodu. „Svetla sveta“ 1. adventnou nedeľou sa začína aj nový liturgický rok. Je to čas, kedy máme možnosť dať do poriadku svoje vzťahy - k Bohu, k sebe aj k blízkym a k ľuďom, s ktorými žijeme.

Vianoce sa nezačínajú v novembri. Spoločenský život a kultúra sú poznačené komerčným zjednodušením, ktoré nás však v konečnom dôsledku o veľa ukracuje. Spoločenského života sa v súčasnosti advent dotýka minimálne. Skôr prevažuje tendencia vynechať vážnejšie adventné prežívanie a prejsť rovno na radostné slávenie Vianoc. Reklama, výzdoba, spoločenské podujatia, sú ladené vo vianočnom duchu. Sledovanie vianočnej reklamy je na dojem roztomilé a prechádzka mestom už v novembri vyzdobeným vianočnými symbolmi je síce emocionálne príjemný, ale klamlivý zážitok.

Advent má pre nás veľké bohatstvo a posolstvo. Môže byť aj veľmi osobné a dotknúť sa nás na mieste, ktoré je pre nás dôležité. Bez vlatného pričinenia to však nepôjde. Keď však sme my sami ochotní urobiť niečo na ceste k Bohu, Boh sám nám ide v ústrety, ešte viac v adventnom čase.

Čo v mojom živote nie je v poriadku? V ktorej oblasti mám najväčšie problémy? Čo mi bráni, aby som ich riešil? Ktore problémy by som mal s vierou odovzdať Bohu?

Moju úprimnú a otvorenú svätú spoveď nepotrebuje ani tak Boh, ako ja sám. Všednosť nás neraz otupuje, rôzne nepríjemnosti nás uzatvárajú do stereotypu. Je treba z neho vyjsť. Každého človeka Boh pozýva do dobrodružstva života, v ktorom má svoje miesto nadšenie, romantika, vášeň, utrpy, sklamanie, boj a víťazstvo, ale aj pokoj a mier v sebe a okolo seba.

Plnosť pokoja, radosti a lásky, ale aj čas vážneho zamyslenia. Želáme všetkým našim čitateľom počas celého adventu, v ktorom sa môžete nechať inšpirovať zamysleniami na temu *Pavol a my*, ktoré boli odprezentované počas duchovnej obnovy v roku 2009 v rámci nášho dekanátu alebo sa zúčastniť Adventnej konferencie konanej pod záštitou otca arcibiskupa Mons. Roberta Bezáka alebo

Ivana Štibrana

Dodatok k mimoriadnemu volebnému vydaniu Smolenického posla (doplnenie k príspevku Ing. Jozefa Hodulíka - úvod, ktorý našim pochybením nebol uverejnený):

Vážená redakčná rada Smolenického posla, som rád, že sa môžem vyjadriť k Vaším predvolebným otázkam vo farských novinách. O tom, čo by bolo potrebné urobiť v obci počas nastávajúceho volebného obdobia premýšľajú všetci kandidáti na starostu a každý má svoje predstavy. Každému je pritom jasné, že svoje predstavy a želania iných dokáže realizovať popri podpore a aktivite občanov najmä v závislosti od disponibilných finančných prostriedkov. Ich objem závisí nielen od zákonných prídeltov ale i od schopnosti starostu vybaviť rôzne dotácie a príspevky. V tomto smere by som chcel urobiť maximum, aby všetky zložky podporované z obecného rozpočtu boli čo najspokojnejšie.

Počas zbierania podpisov na registráciu kandidatury na starostu som si vypočul veľa názorov a požiadaviek potrebných pre všestranný rozvoj obce. Je to výhoda nezávislého kandidáta, ktorý sa pýta na problémy svojich potencionálnych voličov. Nakoľko je mesiac pred voľbami a volební súper si pripravujú svoje volebné programy, nie je v záujme žiadneho z kandidátov predčasne poskytovať myšlienky a plány konkurenčnej strane. Nepociťujte to prosím v duchu nepriateľstva, ale v duchu konkurenčnej volebnej súťaživosti. V súvislosti s Vašími otázkami a požiadavkami občanov plánujem v súčasnosti vo svojom volebnom programe nasledovne aktivity, ktoré budú rozšírené a doplnené o ďalšie zvažované požiadavky občanov v mojom finálnom volebnom programe v mesiaci november.

Ing. Jozef Hodulík

.....
 • Trnavský arcibiskup **Mons. Róbert Bezák**
 • všetkých srdečne pozýva na **ADVENTNÉ KONFERENCIE** alebo Advent trochu inak.
 • Témy a prednášajúci:
 • 29. 11. 2010 **Prirodzený zákon a svedomie** -
 • - ThDr. Ivan Šulik, PhD., šéfredaktor Katolíckych novín
 • 6. 12. 2010 **Prirodzený zákon a Desatoro** -
 • - ThLic. Roman Seko, prednášajúci na Katedre morálnej teológie
 • 13. 12. 2010 **Prirodzený zákon v novozákonných textoch s prihliadnutím na List Rimanom** -
 • - ThDr. Ing. Jozef Jančovič, PhD., prodekan Rímsko-katolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského
 • 20. 12. 2010 **Prirodzený zákon a jeho aktuálnosť v súčasnej modernej spoločnosti** -
 • - ThLic. Ján Viglaš, rektor Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badine
 • Prednášky sa konajú vždy v pondelok, v sále Marianum na ulici J. Hollého v Trnave. Na Konferenciách je možné klásť aj otázky, príp. ich napísať e-mailom adventnekonferencie@abu.sk
 • Viac informácií aj na www.abu.sk
 •

Mesiac úcty k starším na I. stupni ZŠ s MŠ v Smoleniciach

Október je už tradične Mesiac úcty k starším. Každý si hneď spomenie na babku a dedka. Aj naši žiaci z I. stupňa si spomenuli hlavne na to, čo majú všetky babky spoločné – ich vnúčatá sú pre ne najväčšou radosťou, pokladom, najcennejším na svete. A to isté platí aj pre dedkov.

21. októbra 2010 popoludní medzi žiakov zavítali babky a jeden dedko z Klubu dôchodcov. Žiaci ich privítali pekným kultúrnym programom, špeciálne im venovaným. Naozaj vydarený, s láskou pripravovaný program, bol ocenený veľkým potleskom. Posedenie pokračovalo besedou, kde dôchodcovia porozprávali deťom o živote v minulosti, keď boli oni školáci, ako sa vyučovalo v škole, do čoho a čím písali, či dostávali domáce úlohy, ako sa hrávali. Beseda bola veľmi živá, nemala konca kraja. Deťom sa páčili aj piesne z ich detstva, ktoré im zahral p. Švončinár na harmonike. Deti sa pridali veselým spevom.

Na záver milého a poučného posedenia deti obdarovali dôchodcov vlastnoručne vyrobenými papierovými kvetinkami, za čo dostali od hostí poďakovanie v podobe sladkosti.

Čo sme si z vydareného októbrového popoludnia odniesli my žiaci a učiteľky? Treba si spomenúť na našich starých rodičov čo najčastejšie, potešiť ich svojou prítomnosťou, úsmevom a radosťou.

sh

Príprava na birmovku

Prvá časť prípravy je za nami – aj takto by sa to dalo nazvať. Kto sa odhodlal zapojiť do projektu Za dobrú radu urobil prvý krok (starší ako tretiaci boli od toho „oslobodení“). Bol to krok spojený s tým, že nemôžeme pozerat' iba na seba, ale aj na tých, ktorí potrebujú pomoc – starí, chorí. To bol prvý dôležitý krok na uvedomenie si, že aj sviatosť birmovania nedostávame iba pre seba, ale nás má otvárať pre druhých – a to ja na ľudskej rovine.

Ďalšia časť prípravy pokračuje spoznávaním svojich postojov vo vzťahu k Bohu podľa brožúrky od Maxa Kašparú Vieromer a spoznávaním svojich falošných predstáv o Bohu a tomu a kam nám ukazuje kompas nášho života viery a či ide me podľa neho.

Okrem vedomostnej časti v spoznávaní budú pokračovať v rámci stretnutí s animátormi, ktorí s nimi budú témy viery a života preberať aj z trocha iného pohľadu, než na aký sme asi zvyknutí – cez rôzne aktivity, ktoré im majú pomôcť preniesť to, čo spoznali, do svojho života.

Okrem toho sa budú navzájom za seba modliť, aby si aj takýmto spôsobom uvedomili vzájomnú zodpovednosť a to, že sviatosti sú Božím darom. V tomto by som chcel poprosiť aj Vás všetkých o pomoc – modlite sa za tých, ktorí sa pripravujú na prijatie tejto sviatosti. O niektorých konkrétnych možnostiach sa dozviete aj z farských oznamov.

Patrik Bacigál

Príbeh ceruzky

Chlapček pozoroval starú mamu pri písaní listu. Zrazu sa je spýtal: "Komu to tak dlho pišeš? Už si popisala dve strany!"

Stará mama zdvihla oči od písania a s úsmevom vnúčikovi odvetila: "Máš pravdu, napísala som už dve strany mojej dávnej priateľke z detstva... No nechcem ti teraz hovoriť o nej, ale naučím ťa niečo iné... Ceruzka, ktorou pišem je veľmi dôležitá. Bola by som rada, keby si aj ty bol ako ona, keď vyrastieš."

Chlapček sa zarazene zadíval na ceruzku, nevidel však na nej nič zvláštne.

"Je to predsa úplne normálna ceruzka."

"Aj obyčajná ceruzka ťa môže veľa naučiť. Táto ceruzka má päť dobrých vlastností, ktoré ti iste zaručia spokojnejší život, ak ich budeš mať aj ty.

Po prvé: Môžeš robiť veľké veci: nikdy však nezabúdaj, že existuje Ruka, ktorá vedie tvoje kroky. Ta ruka sa vola Boh a

on ťa vždy povedie podľa svojej vôle.

Po druhé: Niekedy musím písanie prerušiť a ceruzku zastrúhať. Ceruzka pri tom veľmi trpí, napokon je však spokojná, lebo je opäť ostrá ako predtým. Preto sa nauč znášať bolesť, lebo bolesť nás robí lepšími.

Po tretie: Pri písaní ceruzkou môžeme kedykoľvek použiť gumu a vygumovať, čo sme napísali chybné. Nauč sa, že ak máme niečo napraviť, nemusí to pre nás znamenať nič zlé, práve naopak, môže to byť veľmi užitočné, aby sme nevybočili z cesty spravodlivosti.

Po štvrté: Nie je dôležité, z akého dreva ceruzku vyrobili, ani to, akú má farbu, dôležitá je tuha vo vnútri. Preto si vždy všimaj, čo sa deje v tvojom vnútri.

A napokon, po piate, ceruzka vždy po sebe zanechá stopu. Nezabúdaj, že všetko, čo v živote urobíš, zanecha stopu a preto si uvedomuj každý svoj krok."

Prípravila dj

Čítať z Biblie si budeme v noci!

Deťom a nielen im, je určený 1. ročník projektu Noc čítania Biblie. Projekt pripravili pracovníci Katolíckeho pedagogického a katechetického centra. Bude sa realizovať na celoslovenskej úrovni.

Cieľom projektu je spoznávať knihu kníh – Bibliu. Zamýšľať sa nad pravdami, ktoré presahujú každého človeka – veriaceho aj neveriaceho, spoločné uvažovanie nad stálou aktuálnosťou biblických právd. „Kriticky“ čítať biblický text, ktorého cieľom je prirodzené poznávanie biblického textu (spoznávať svet autora a svet textu), porozumenie obrazov, symbolov a literárnych žánrov Biblie. Za biblickým príbehom odkrývať ešte jeden príbeh, príbeh každého človeka – objaviť v biblickom príbehu posolstvo. Hlbšie porozumieť Božiemu slovu.

Noc čítania Biblie sa uskutoční aj v našej farnosti z 10. 12. na 11. 12. 2010 (noc z piatka na sobotu).

Možnosť zapojenia sa do tejto aktivity ako aj priebeh programu, bude zverejnený vo výveske a na webovej stránke farnosti.

red

ADVENT V NAŠEJ RODINE

Príbeh z denníka študentky podľa „Prežívame liturgický rok“:

15. decembra 1988 popoludní nás doma čakalo prekvapenie. Pri vstupe do bytu sme zistili, že nás vykradli. Nemali sme doma ktovieaké bohatstvo. Vianočné úspory a darčeky pripravené na obdarovanie však boli preč. Keď sme sa z toho spamätali, zasadli sme k rodinnej porade. Mama vzdychla: „Čo robiť s Vianocami?!“

Z pochmúrnej nálady nás prebral otec so svojim návrhom: „Darujeme si navzájom láčné darčeky do 20 korún. Čo vy na to?“

Všetci sme začali vymýšľať, čo za takúto nízku cenu kúpime. Keďže sme chceli, aby toho bolo viac, zapojili sme svoju fantáziu a vyrobili zopár darčiekov vlastnými rukami. Netrpezlivo sme čakali, ako to dopadne, lebo mnohé darčeky mali za cieľ ostatných rozosmiať.

Na Štedrý večer bolo, na naše prekvapenie, pod stromčekom veľké množstvo malých balíčkov. Začali sme rozbaľovať... Smiechu z darčiekov nebolo konca-kraja.

Po prvýkrát sme prežili Vianoce vo zvláštnom pokoji a radosti. Boli to naše najbohatšie Vianoce. Stredom našej rodiny sa stal naozaj Ježiš.

Test na adventný večer:

1. Ako sa volal rímsky cisár za čias narodenia Krista?
2. Ktorý kráľ sa narodil v Betleheme?
3. Čo znamená meno Mesiáš?
4. Aké povolanie mal sv. Jozef?
5. Ktoré evanjelium hovorí o mudrcoch z Východu?
6. Kde kázal Ján Krstiteľ?
7. Ako sa volala príbuzná, ktorú Mária navštívila?
8. Do ktorej krajiny ušla Svätá Rodina?
9. Odkiaľ prišli mudrci hľadať Ježiša?
10. V ktorom meste bývala Svätá Rodina?
11. Aké dary dostal Ježiš od mudrcov?
12. Ktorý kráľ chcel zabiť malého Ježiša?
13. Kde leží Betlehem?
14. Kto nosil rúcho z ľavej srsti?
15. Keď mal Ježiš 12 rokov, stratil sa v Jeruzaleme. Koľko dní ho rodičia hľadali?

Povolené pomôcky - Sv. písmo a odborná literatúra.

KRSTY
Mário Skalický, nar. 14.10.2010,
pokrstený 14.11.2010.
SOBÁŠE
neboli
POHREBY
neboli

Viete, že:**Roráty**

- boli (a v niektorých slovenských farnostiach tento zvyk pretrváva) každodenné adventné sväté omše ku cti Bohorodičky Panny Márie,

- dostali meno od slov úvodného latinského žalmu, ktorý kňaz spieval na stupňoch oltára: „Rorate coeli désuper - roste nebesia z výsosti, otvor sa zem a daj nám Spasiteľa“,

- vytvárali atmosféru času očakávania, začínali ešte pred rozvidnením, ľudia vstávali za tmy, poobliekali sa do teplých šiat, lebo vonku už bola zima, vzali si lampáše, či baterky a častokrát brodiac sa snehom a znášajúci štipľavý mraz smerovali do kostola,

- obloky chrámu už bývali rozsvietené a hoci bolo iba šesť hodín ráno, boli vnútra kostolov plné ľudí všetkých vekových kategórií, Nechýbali ani deti, ktoré by možno rady sladko spali, ale dospelí ich brávali so sebou.

- v liturgických textoch a spevoch sa spájala oslava očakávaného Mesiáša s úpenlivou prosbou o jeho spasiteľný príchod.

Spýtajte sa starších členov rodiny, či si ešte pamätajú roráty!

red

